



Ilse Warringa en Marc Tielmans in *Shaffy voor kinderen*. Foto Michel Wielick

## Eerbetoon aan Ramses ontbeert diens gulzigheid

### JEUGDTHEATER SHAFFY VOOR KINDEREN

★★★★

Zorgvuldig gemusiceerde kindervoorstelling over de chansonnier blijft te bedoord.

**AMSTERDAM** Misschien ligt hij wel in die langgerekte bak die in *Shaffy voor kinderen* prominent op het toneel staat, wetend dat deze muziektheatervoorstelling voor publiek vanaf 9 jaar vertrekt vanuit de liefde voor het oeuvre van de recent overleden zanger Ramses Shaffy. Maar geen gekheid: de doodskist blijkt een lichtdoos van een lantaarnpaal, op bijna ware grootte. Alsof we op vlieghoogte neerkijken op de rustplaats van vogels, meeuwen in dit geval, met op de vloer een enorme foto van een ondergescheten plein.

Regisseur Hans van den Boom heeft acht jaar geschaafd aan een raamwerk om de muzikale en mateloze stadslyriek van Shaffy invoelbaar te maken voor kinderen. Hij kwam uit op de metafoor van de meeuw: de krassende verschoppeling van de stad die hoog in de lucht de vrijheid viert maar laag bij de grond wordt weggejaagd.

Hoewel het curieus voelt om de meeuwenliefde zo hartstochtelijk te bezingen, geven Ilse Warringa en Marc Tielmans er wel mooi vorm aan. De eerste speelt meisjesmeeuw

Mia Dolores, in een prachtig kubistisch meeuwenjurkje dat van kleur verschiet. Tielmans is meeuwenoom Henri, in een kostuum besmeurd met vogelpoep. Samen zingen en vertellen ze een lenteverhaal over de verliefde Mia die haar meeuwenlief Fernandes in handen ziet vallen van het verlegen jongetje Sammy. Niet zomaar een naam natuurlijk. Sammy is hier een roodharige krullenbol die wordt gepest vanwege zijn haar en zwijgzaamheid. Dat voelt raar, daar Shaffy zelf altijd mistig deed of hij zichzelf in het beroemde lied een hart onder de riem stak of een vriend tijdens een slechte lsd-trip. Sammy huist in iedereen en hem versmallen tot een jochie ontdoet hem van zijn universele kracht. Hetzelfde geldt voor Marije uit het gelijknamige sensuele lied. Zo heet het meeuwenlief van oom Henri.

Sammy en Marije worden gelukkig niet ten tonele gevoerd, het verhaal gaat vooral over bakvis Mia. Zo zwalkt *Shaffy voor kinderen* inhoudelijk heen en weer, in een zorgvuldig gemusiceerde en beheerste vorm. Te bedoord eigenlijk: Shaffy's gulzigheid ontbreekt. Hits als *Laat me*, *Pastorale* en *We zullen doorgaan* worden wel eerlijk gezongen. Alleen, wie bedenkt dat Mia door 'We zullen dóórgaan...' heen moet praten: 'Maar hoe dan oom Henri'? Zo'n concrete vraag zou Shaffy nooit stellen.

Annette Embrechts

**Shaffy voor kinderen**. 22/1, Den Haag. Tournee t/m 18/4. stella.nl